

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 37.

Utgitt 22 september.

1924

Regler

5 septbr.

om utenlandske militærpersoners adgang til og ophold i Norge.

(Fastsatt av Forsvarsdepartementet 5 september 1924).

1. Utenlandske militærpersoner og andre, tilhørende etater som kan sammenlignes med militæretaten, tillates ikke å opholde sig på norsk territorium i uniform, undtagen når der ad offisiell vei er innhentet tillatelse hertil. Tillatelsen meddeles av Forsvarsdepartementet.
2. Utenlandske militære og andre personer, som efter punkt 1 ovenfor har adgang til å opholde sig i Norge i uniform, vil ved ankomsten ha å melde sig, i Kristiania for Kommandanten på Akershus og på følgende steder for den på stedet høistbefalende officer: Fredrikshald, Fredrikstad, Kjeller, Elverum, Hamar, Hønefoss, Kongsberg, Horten, Melsomvik, Kristiansand, Stavanger, Bergen, Molde, Trondhjem, Levanger, Stenkjær, Mosjøen, Ramsund, Narvik, Harstad, Tromsø, Altagård, Kirkenes.

Ved ankomst til befestninger skjer melding til festningskommandanten, ved ankomst til ekserserplass til plasskommandanten.

3. Foruten å opfylle ovennevnte meldeplikt må vedkommende følge de til enhver tid gjeldende regler med hensyn til anmeldelse for politimyndighetene (jfr. lov av 4 mai 1901 om anmeldelse av reisende og fremmede med senere tilleggslover).
4. Troppeavdeling under kommando må ikke opholde sig på norsk territorium. I undtagelsestilfelle, f. eks. deltagelse i parader, monstringer etc. vil tillatelse hertil kunne gis av regjeringen.

- 5 septbr. 5. Ovenstående regler gjelder i sin almindelighet ikke personer tilhørende besetningen på fremmede orlogsfartøier under ophold i norsk havn.

Chefen for sådanne fartøier kan, når deres besøk er offisielt anmeldt, gi besetningen landlov, medmindre særlige omstendigheter skulde stille sig hindrende iveien herfor. Vedkommende personer må dog ikke uten spesiell tillatelse fjerne sig nogen lengere vei fra den by eller den havn, hvor det fremmede orlogsfartøi ligger. I så fall blir bestemmelsene i ovenstående punkter 2 og 3 å iakttta.

Fra fremmed orlogsfartøi må ikke landsettes bevebnet eller ubevebnet tropp uten tillatelse fra stedets myndigheter, innhentet gjennom den for vedkommende land forrettende diplomatiske eller konsulære representant, om der finnes nogen sådan på stedet.

6. Ovenstående i punktene 1—5 fastsatte bestemmelser gjelder kun forsåvidt de ikke strider mot særskilt avtale med fremmed stat.

8 septbr.

Skrivelse fra Finans- og Tolldepartementet til inspektøren for tobakk-, chokolade- og sukkervarebeskatningen

av 8 september.

I skrivelse til Dem av 28 juni sistleden traff departementet i henhold til bemyndigelse, gitt av Stortinget, bestemmelse om, at den fra 1 juli d. å. besluttede stempelavgift av tidligere avgiftsfrie røketobakker (herunder karvet skråtobakk) med detaljpris av inntil kr. 1,50 pr. 100 gram ikke skulde gjøres gjeldende overfor de beholdninger av vedkommende varer, som ved avgiftens ikrafttredelse var beroende hos handlende utenfor de i tobakkstempelavgiftslovens § 9 omhandlede tilvirkningsrum.

Denne bestemmelse blev senere ved skrivelse herfra til Dem av 30 juni d. å. utvidet til også å gjelde tobakkfabrikkenes kommisjonslagre.

Departementet finner imidlertid overensstemmende med Deres forslag, i skrivelse sist av 1. d. m. i henhold til samme bemyndigelse å burde kreve, at de beholdninger av nevnte røketobakker, som ved utgangen av inneværende kalenderår fremdeles måtte finnes hos de handlende i ubeskattet stand under enhver omstendighet straks blir avgiftsberiktiget på behørig måte.

Med nærværende bestemmelse bes Tobaksfabrikanternes 8 septbr. Landsforening av 1901, Tobakgrossistenes Forening og Tobak-handlernes Landsforening gjort bekjent, idet 3 avtrykk av skri-velsen vedlegges.

Man forutsetter også, at De, såfremt det måtte anses på-krevet, gjør bestemmelsen bekjent ved kunngjørelse i avisene på billigst mulig måte.

Skrivelse fra Socialdepartementet

15 septbr.

av 15 september,

hvori meddeles, at med hjemmel av kongelig resolusjon av 25 april d. å. har departementet i henhold til lov av 2 april 1917 nr. 5 § 3 stadfestet — med en enkelt forandring — den av Hammerfest bystyre i møte den 6 august 1924 fastsatte ved-tekt angående herberger- og bevertørnærin-gen i Hammerfest som gjeldende inntil videre fra 15 oktober 1924 å regne.

Den stadfestede vedtekt er sålydende:

§ 1. Enhver som gjør sig næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjibus o. l.) eller bevertning med mat og drikke skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller som strider mot orden og sømmelighet. Berusede per-soner må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i bevertninger eller herberger finnes i beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddiges eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Offentlige bevertninger og forlystelsessteder skal hol-des lukket på søn- og helligdager til kl. 5 em. og ellers fra kl. 12 natt til kl. 6 morgen, og må i denne tid ingen bevert-ning finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig på slike steder. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og spisegjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å med-dele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor til-latelsen ikke antas å ville bli misbrukt. Omvendt kan politiet i alle tilfelle hvor det finner at vedkommende verter ikke over-holder den tilbørlige orden eller hvor naboer forstyrres ved støi i lokalet påby lukning kl. 9 aften.

15 septbr. Politiet kan derhos påby lukning hver aften av offentlige steder hvor der finnes noen til forlystelse anbragt innretning f. eks. keglebane, hvis benyttelse foruroliger naboer og omboende.

Sådan av politiet meddelt tillatelse som nevnt i denne paragraf kan til enhver tid og uten opsigelse eller varsel tilbakekalles. Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Som betjening i bevertninger må ikke benyttes kvinner under 18 år.

§ 5. På bevertningssteder med tilliggelser hvor der bevertes med mat og drikke er det forbudt gjestene selv å fortære eller overlate andre til fortæring sådan rusdrikk som bevertningsstedets innehaver på grunn av fastsatt tidsinnskrenkning, forbud, eller manglende bevilling ikke har loylig adgang til å skjenke, jfr. lov av 23 juli 1919 nr. 2.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tid herberger og bevertningssteder er åpne inspisere disse og alle rum som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339, 2.

19 septbr.

Kongelig kunngjørelse

om 1) omsetningsavgift til statskassen av kullsyreholdige, alkoholfrie drikkevarer, 2) omsetningsavgift til statskassen av innenlands tilvirket fruktvin og 3) forhoielse av den fra 1 juli 1924 besluttede avgift til statskassen av øl av skattekasse I.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 11 august 1924 fattet følgende beslutninger:

I.

Beslutning om omsetningsavgift til statskassen av kullsyreholdige, alkoholfrie drikkevarer.

Fra den tid Kongen bestemmer skal overensstemmende med de om omsetningsavgiften av kullsyreholdige, alkoholfrie drikke-

varer gjeldende lovbestemmelser erlegges avgift til statskassen 19 septbr. av omsetningen av de nevnte varer med 15 — femten — øre pr. liter.

II.

Beslutning om omsetningsavgift til statskassen av innenlands tilvirket fruktvin.

Den, som driver forhandling av her i landet fremstillet fruktvin, som er innkjøpt av ham hos tilvirkeren, skal fra den tid, Kongen bestemmer, til statskassen erlegge en avgift av 25 øre for hver liter sådan fruktvin, som han omsetter til bruk her i landet.

Avgiften blir å beregne og erlegge for hvert halvår, således at det for et halvår pliktige avgiftsbeløp blir å innbetale innen utgangen av den 15. dag i den næst påfølgende måned.

De nærmere bestemmelser, som måtte være nødvendige for avgiftens beregning og betaling utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

III.

Beslutning om forhøielse av avgiften til statskassen av øl hørende under skatteklasse I.

Den fra 1 juli 1924 besluttete avgift til statskassen av øl av skatteklasse I blir fra den tid, Kongen bestemmer, å erlegge med 15 — femten — øre pr. liter øl.

Disse Stortingets beslutninger bringes herved i utøvelse som gjeldende, beslutningen under I fra og med 6 oktober 1924 og beslutningene under II og III fra og med 1 oktober 1924.

Gitt på Kristiania slott den 19 september 1924.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

H. S. Fürst.

19 septbr.

Kongelig resolusjon

av 19 september.

I henhold til lov angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. av 22 mai 1875 meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Lillestrøm herred i Akershus fylke den 28 mai og 2 september 1924 vedtatt beslutning til vedtekt om adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., hvilken vedtekt skal tre istedenfor den ved kongelig resolusjon av 20 desember 1890, jfr. kongelig resolusjon av 9 september 1902, stadfestede vedtekt for Skedsmo herred angående adgang til å gi offentlige forestillinger m. v.

Den nye vedtekt er sålydende:

§ 1. Den som akter å gi offentlige forestillinger eller forevisninger av noen art — dramatiske, variete- og revyforestillinger, magiske, ekvilibristiske og sirkusforestillinger, brytekamper, kunstberidning, menasjerier, panoramaer eller verdens-teatre, konserter, deklamatoriske oplesninger og alle lignende forestillinger, forevisninger eller opvisninger — dog ikke opvisninger på den kommunale idrettsplass — må ha politimesterens tillatelse, der på forhånd må søkes. Politiet har adgang til forestillingene og kan påby de foranstaltninger som anses påkrevet til sikring mot uorden og brandfare m. v. Politiet kan når som helst la forestillingen avbryte, hvis dette av berettigede hensyn anses påkrevet.

§ 2. For hver dag eller aften sådanne forestillinger, forevisninger eller opvisninger gis, skal der svares en avgift til kommunekassen efter politimesterens eller lensmannens nærmere bestemmelse av ikke over 200 og ikke under 50 kr.

Undtatt fra å svare avgift er forestillinger, forevisninger eller konserter som utelukkende gis til inntekt for veldedige øiemed innen herredet, eller som gis av foreninger innen herredet. Kirkekonserter er likeledes fri for avgift.

§ 3. Avgiften erlegges forskuddsvis til politiet, og forestillingen må ikke holdes før avgiften er erlagt. Den i § 1 nevnte tillatelse skal alltid meddeles en bestemt person, som like overfor politiet er den ansvarlige.

§ 4. Overtredelse av vedtekten straffes efter straffelovens § 339, 2.

Kongelig resolusjon

19 septbr.

av 19 september.

Der fastsettes nærmere forskrifter om forholdet mellem påtalemyndigheten og tollmyndighetene ved behandlingen av sådanne lovovertrædelser m. v., som omhandles i § 60 i lov nr. 4 av 1 august 1924 om innførsel og omsetning av brennevin m. v. samt angående iverksettelsen av § 59 i nevnte lov.

Forskriftene er sålydende:

§ 1. Melding om nogen lovovertrædelse som omhandles i § 60 første ledd sendes snarest mulig av vedkommende tollfunksjonær skriftlig til stedets tollinspeksjon, som efter å ha tatt 2 gjenparter av meldingen straks sender den videre til nærmeste politimyndighet, fortrinnsvis til politimesteren i distriktet. Angår meldingen tollpliktig vare, som man ikke har kunnet anholde, men som ikke er tapt eller ødelagt, bør tollinspeksjonen påføre meldingen opgave over tollen for at politiet kan søke tollbeløpet innfordret i forbindelse med straffeforfølgningen.

Meldingen skal så vidt mulig inneholde nøiaktig opplysning om tid og sted for overtrædelsen, dennes art og gjenstand, anmeldtes navn, stilling og hjemsted, art og mengde av vare som er anholdt eller som ikke har kunnet anholdes, samt tilstrekkelig betegnelse av befordringsmiddel som er anholdt eller som ikke har kunnet anholdes. Er flere delaktige i anholdelsen skal meldingen inneholde opplysning om hvem anholderne er.

Dersom forfølgningen av saken krever det, sendes meldingen til nærmeste underordnede polititjenestemann (på landet lensmannen) istedenfor til politimesteren. Den underordnede polititjenestemann treffer da de forføininger som han med hjemmel av straffeprosessloven finner må skje uten opphold og avgir snarest mulig meldingen med rapport til politimesteren.

Antas det i noget tilfelle å være av særlig betydning, at vedkommende politimyndighet får kjennskap til overtrædelsen, før den skriftlige melding fra tollvesenet kan komme den i hende, skal politimyndigheten av vedkommende tollfunksjonær straks gi muntlig melding om overtrædelsen. Anholdt person skal straks avgis til politimyndighetens varetekt.

Anholdt vare og befordringsmiddel forvares av tollvesenet til det av politiet er bestemt hvad der videre skal gjøres med dem. Politiets bestemmelse bør treffes uten opphold.

§ 2. Finnes det under efterforskning i saken nødvendig å få nærmere forklaring fra vedkommende tollfunksjonær, bør denne i størst mulig utstrekning avkreves forklaringen skriftlig, til undgåelse av tidsspille ved innkallelse til forhør.

19 septbr. § 3. I de tilfelle som omhandles i § 60, 2net ledd, skal politiet underrette Tolldepartementet om forfølgningen og dens utfall, altså sende melding ikke blott når forelegg er vedtatt eller dom er falt, men også når forfølgningen innledes, d. v. s. når uttrykkelig siktelse rettes mot nogen eller når nogen i straffeprosesslovens § 97 omhandlet forføining som er sidestillet med uttrykkelig siktelse treffes.

Underretning om at forfølgningen er innledet blir ikke å tilstille Tolldepartement, når forfølgningens gjenstand kun er forhold som er meldt av tollvesenet.

Underretning til Tolldepartementet om forfølgningen og dens utfall avgis snarest mulig og skal, når den gjelder en avsluttet forfølgning, innsendes gjennom vedkommende tollkammer og være ledsaget av sakens dokumenter.

Ved sakens innsendelse til departementet avgir politimester eller tollinspektør erklæring om, hvorvidt der er grunn til å tilstå nogen sådan belønning som omhandlet i lovens § 59, 2net ledd og i tilfelle med hvor stort beløp.

§ 4. Når påtalemyndigheten i forbindelse med en overtredelse av rusdrikkløven akter å forfølge også en overtredelse som alene er straffbar etter tollavgivningen, sendes straks melding om det til Tolldepartementet, jfr. § 60, 3dje ledd. Forinnen forelegg utferdiges eller tiltale reises, sendes dokumentene i saken til Tolldepartementet til uttalelse. Samtidig meddeles hvilken straff og inndragning aktes forelagt eller påstått.

Også i dette tilfelle skal underretning om utfallet av forfølgningen tillikemed sakens dokumenter sendes til Tolldepartementet gjennom vedkommende tollkammer.

§ 5. Aktes forfølgningen undlatt eller stanset i noget av de i § 60, 4de ledd, omhandlede tilfelle, sendes straks melding herom og dokumentene i saken til Tolldepartementet.

§ 6. Justisdepartementet treffer bestemmelse i henhold til lovens § 59 1ste ledd om hvordan der skal forholdes med gjenstander og verdier som inndras m. v.

Der skal innhentes uttalelse fra Tolldepartementet om hvorvidt fartøier som er inndratt vil kunne brukes av tollopsynet.

Likeledes treffer Justisdepartementet bestemmelse i henhold til § 59, 2net ledd, om belønning til politi- og tolltjenestemenn eller andre som har tatt virksom del i en sak og som har utvist særlig iver og dyktighet.

Kongelig resolusjon

19 septbr.

av 19 september.

Den konsesjonsgrense som omhandles i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 § 3, annet ledd (kfr. lov nr. 3 av 13 august 1915) nedsettes for Ullensaker herred, Akershus fylke, fra $\frac{1}{3}$ av herredets samlede flateinnhold av skoggrunn til 25 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

19 septbr.

av 19 september.

I. Der meddeles approbasjon som gjeldende inntil videre på de av Arbeidsdepartementet i foredrag av 19 september 1924 foreslåtte bestemmelser om kjørehastighet m. v. på Gråkallbanen, om driftsreglement for banen og takster for befordring av passasjerer og gods.

II. Arbeidsdepartementet bemyndiges til å foreta mindre forandringer i foranstående bestemmelser.

Det i post I omhandlede driftsreglement er sålydende:

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Enhver som befinner sig på banens område, eller som benytter banens transportmidler, anses å ha inngått på de bestemmelser, som inneholdes i nærværende reglement, som skal være opslått på stasjonene og ligge til eftersyn hos ekspeditørene.

§ 2. På alle stasjoner samt på andre dertil passende steder skal finnes opslått kjøreplaner, som angir togenes hyppighet, samt ankomst- og avgangstider, under regulær trafikk. Det samme gjelder takster for befordring av passasjerer, sports-gjenstander og gods.

§ 3. De på stasjonene anbragte ur tjener som rettesnor så vel med hensyn til tiden for togenes avgang som for den øvrige ekspedisjon.

§ 4. Ønskes nogen opplysning eller har man noget å klage over vedkommende banen eller dens bestyrelse, må henvendelse derom skje til banens driftsbestyrer. Skjer henvendelse skriftlig og gjennom posten, må brevet være betalt. Ubetalte brev kan ikke påregnes innløst.

§ 5. Enhver, som innfinner sig på banens område, er forpliktet til å holde sig de forskrifter etterrettelig, som meddeles ham av banens tjenestemenn. I vegringstilfelle kan vedkom-

19 septbr. mende føres bort fra banen. Dessuten vil han efter omstendighetene bli anmeldt til undgjeldelse efter loven av 7 september 1854 i forbindelse med politibestemmelsene av 29 september 1873.

På linjen mellom stasjonene må ingen annen enn banens tjenestemenn ferdes.

§ 6. Banens tjenestemenn er forpliktet til å vise høflighet og forekommenhet i tjenesten, men pådrar sig ansvar, hvis de ikke påtaler eller søker å forhindre overtredelse av gjeldende bestemmelser.

§ 7. Ønskes bekjentgjørelser eller plakater anbragt på banens stasjoner og stoppesteder eller i vognene, må henvendelse derom skje til banens driftsbestyrer, og ingen sådanne anbringes, uten at samtykke dertil er meddelt. Plakater angående post- og telegrafvesen, jernbane- og dampskibsruiter o. l. kan efter nærmere bestemmelser tillates anbragt avgiftsfritt på banens stasjoner. For anbringelse av andre plakater eller bekjentgjørelser beregnes i regelen en godtgjørelse.

Befordring av passasjerer.

§ 8. Billettsalget foregår inntil videre ved vognførerne eller for tilhengervognene ved konduktører. På store trafikkdager kan billettsalget ved endestasjonene også bli ordnet ved faste billettrør på disse stasjoner.

Ved kjøp av billetter må passasjerene være forsynt med småpenger, så veksling mest mulig kan undgås, dog vil veksling finne sted forsåvidt dertil er anledning, men vedkommende må i så fall vente, inntil der for billettselgeren kan bli tid dertil.

Angående billettenes pris, utstedelse og gyldighet utstedes særskilte bestemmelser.

§ 9. Passasjerene må straks forvisse sig om, at de har fått riktig billett, da ombytning senere i almindelighet ikke tillates.

§ 10. Ekstratog eller -vogner kan, når ledig materiell has, bestilles ved henvendelse til banens kontor. Prisene på sådanne vogner blir til enhver tid bekjentgjort ved opslag.

§ 11. Personer, som kan være til skade, frykt eller ekkelhet for de medreisende på grunn av drukkenskap, sykdom, mentale eller legemlige mangler eller lign., har ikke adgang til banen, uten at forutgående særlig tillatelse er erhvervet.

§ 12. Passasjerene får ikke av banens personale anvist plasser i vognene, likesom der almindeligvis heller ikke blir gitt opfordring til av- eller påstigning. De reisende er forpliktet til efter betjeningens forlangende å skifte vogn eller

plass. Under sterk trafikk må passasjerene rykke best mulig sammen, så flest mulig får sitteplass. Ståplasser bør inntas mest mulig midt i vognen, så plassen omkring dørene holdes klart for av- og påstigning. Ståplassene på forreste plattform skal kun benyttes, når det indre av vognen er fullt besatt. For begge platformers vedkommende gjelder den bestemmelse, at passasjerene ikke må stille sig således, at de stenger for ut- og inngang til vognen.

§ 13. Det skal søkes undgått at barn opholder sig på vognplattformene.

§ 14. På grunn av den korte stans ved stasjoner og stoppesteder bør passasjerene allerede før ankomsten til sitt avstigningssted begi sig hen til utgangen av vognen.

§ 15. Vognfører, konduktør eller kontrollør er berettiget til når som helst å fordre sig forevist billettene. Det er hans plikt å være passasjerene behjelpelig med opplysninger angående kjøreplan, takster eller på annen måte, som er forenelig med hans tjeneste. Til ham kan passasjerene også henvende sig, hvis de har noget å bemerke angående toget eller sine medreisende.

§ 16. Vognføreren må ikke av de reisende forstyrres ved snakk eller henvendelser, som ikke er foranlediget ved fare eller på annen måte synes nødvendig. Heller ikke må vognføreren generes av de reisende i sine bevegelser til vognens manøvrering.

§ 17. Det påhviler fører og konduktør å lukke vognenes plattformdører ved togets igangsettelse. Sålenge toget er i bevegelse må dørene ikke åpnes av passasjerene. Av- og påstigning under fart er strengt forbudt. Overtredelse herav kan i tilfelle politirettslig påtales.

§ 18. Røkning tillates ikke i vognene undtagen på plattformene og i de som røkekupeer betegnede avdelinger.

§ 19. Ingen må under vognens gang lute sig ut av vognen, stikke hodet ut gjennom vinduet eller stå på stiggrettene. Vinduene skal som regel holdes lukket.

§ 20. Ingen må søke å etterligne banens signaler eller foreta sig annet, som kan forårsake unødige stansninger eller uhell.

§ 21. Beskadiger nogen banens vogner eller innretninger må vedkommende, før vognen eller stasjonen forlates, betale erstatning for skaden eller yde sikkerhet for senere betaling. Nektes dette motvillig vil straffansvar bli gjort gjeldende.

§ 22. Nekter nogen av passasjerene å rette sig efter de gjeldende bestemmelser eller ta hensyn til henvendelser fra vognbetjeningen, kan vedkommende bortvises fra vognen ved

19 septbr. næste stoppested — uten rett til å få betalte billettpranger tilbake.

§ 23. Enhver passasjer må selv sørge for, at han på stasjon, hvor tog krysser, eller hvorfra tog avgår i forskjellige retninger, kommer i det riktige tog, så vel som, for at han forlater toget ved sitt bestemmelsessted.

§ 24. Passasjerer, som ved feiltagelse forlater toget ved annen holdeplass enn den, hans billett lyder på, har, hvis han forlater toget før tiden, ikke krav på tilbakebetaling av nogen del av frakten. Medfølger han toget lenger enn til den holdeplass hans billett lyder på, må han for tilleggsbillett betale kostendet av en enkeltbillett, mellom denne holdeplass og den, hvor han forlater toget.

§ 25. For forsinket avgang eller ankomst av togene erlegger banen i intet tilfelle erstatning.

§ 26. For fart innen byens grenser gjelder de for enhver tid for Trondhjem utferdigede regler for banedrift.

Befordring av reisegods.

§ 27. Passasjerene har ikke rett til å medta i personvognen mer reisegods, enn de med bekvemmelighet kan anbringe under sin benkeplass eller ha i fanget. Medbringes mere reisegods, må dette ekspederes som frimerkegods eller ilgods efter de herom gitte regler. Sprengstoffer kan alene medtas som reisegods, når vekt og emballasje opfyller de i plakat av 16 september 1871 § 9 siste passus gitte bestemmelser. Sprengstoffer må ikke medtas i kupeene.

For gods, som medtas i vognen, overtar banen intet ansvar.

Skulde ved utlevering av reisegods på ankomststasjonen noget mangle, må dette av den reisende anmeldes uten ophold.

§ 28. Gjenstander (pakker, kurver eller lignende), som ved sin form, slett lukt eller smussig beskaffenhet kan genere passasjerene, kan ikke medtas i personvogner.

§ 29. For befordring av sportsgjenstander som ski, kjelker, styrestenger etc. gjelder de særegne bestemmelser, som til enhver tid fastsettes av direksjonen. Passasjerer kan kun gjøre krav på befordring av sådanne gjenstander, forsåvidt derved ikke banens og passasjerenes sikkerhet bringes i fare.

Befordring av gods.

§ 30. Ilgods befordres kun som frimerkegods.

Det kan innleveres til vognføreren på hvilken som helst vogn mellom kl. 9 fm. og 6 em. Det utleveres av vognføreren på adressestasjonen ved vognens ankomst.

§ 31. For ilgods (frimerkegods) overtar banen intet ansvar.

§ 32. Ilgods, som mottageren ikke vil avhente, eller 19 septbr. hvis mottager ikke kan finnes, blir beroende ved Munkvold stasjon for avsenderens regning og risiko, inntil dennes nærmere bestemmelse er innhentet.

Kan avsenderen ikke finnes, behandles godset efter reglene for funnet eller uavhentet gods.

Gjenstander, som ikke eller kun på særegne betingelser mottas til befordring.

§ 34. Til befordring på banen mottas ikke:

- a) Forseglede brev og penger.
- b) Gjenstander, som ikke er merket på betryggende måte.
- c) Gjenstander, hvis behandling og transport kan medføre fare for banens betjening, for beskadigelse av materiellet eller annet gods, eller er for ubekvemme til befordring på banen.
- d) Gjenstander, som i usedvanlig grad er utsatt for skade ved transport.

Om funne og uavhentede gjenstander.

Reisegods og andre gjenstander, som finnes efterlatt i banens vogner eller på dens område, opbevares ved Munkvold stasjon, hvor der føres en fortegnelse over samme med angivelse av, når og hvor de er funnet.

§ 36. Ilgods, som ikke avhentes, eller hvis eier ikke kan finnes, innsendes efter nærmere bestemmelse til Munkvold stasjon, hvor der føres fortegnelse over samme.

§ 37. Når vedkommende melder sig og legitimerer sin rett, kan det funne eller uavhentede utleveres mot godtgjørelse av frakt og andre påløpne utgifter.

§ 38. Hvis ingen vedkommende melder sig innen 2 måneder, utstedes fornøden kunngjørelse i offentlige aviser. Hvad der ikke er tilbakefordret innen 1 år efter kunngjørelsen tilhører banen og kan selges til inntekt for denne.

§ 39. For overtredelse av dette reglement og andre gitte bestemmelser vedkommende banen kan vedkommende bli saksøkt og straffet efter loven.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

19 septbr.

av 19 september,

hvorved der i medhold av lov nr. 9 av 20 august 1915 § 2, 2net punktum, kfr. kongelig resolusjon av 16 november 1923, meddeles stadfestelse på en av Gransherad herredsstyre i Tele-

19 septbr. mark fylke under 3 september 1924 vedtatt beslutning, hvorved bestemmes at hund som i Gransherad herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan så vel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet, eller innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

19 septbr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

av 19 september,

hvorved der i medhold av lov nr. 9 av 20 august 1915 § 2, 2net punktum, kfr. kongelig resolusjon av 16 november 1923, meddeles stadfestelse på en av Finsland herredsstyre i Vest-Agder fylke under 2 september 1924 vedtatt beslutning, hvorved bestemmes at hund som i Finsland herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan så vel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet, eller innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning,

Utgiver: Byråchef Young.

Grendahl & Søn boktrykkeri. Kristiania.